

Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás
	Szerző		T
	Cím <i>Nyeraló budapestiek</i>		Hely
	Forrás: <i>Eesti ujság</i>		Idő
Bp.	1900 VII/10	(Köt. v. fiz.)	Személy
(Hely)	(Idő)		Helyszám

796.613.7

" 1900 "

Nyeraló budapestiek.

Az esztendő tíz hónapját a legrendetlenebb, legörültebb módon éljük át. Soha eszünkfe sem jut, hogy egészségünk is van s hogy az egészségnek némi követelése is vannak. Mikor aztán beüt a nyár, egyszerre fölébred mindenki az egészség iránt való kötelesség-érzése s akkor rajta! falura megyar, megmenteni a fenyegetett egészséget — két hónap alatt. Ősszel aztán nyugodtan elülről kezdetlen barbár életmódot. Olyan ez a nyaralás, mint a bűnbánat napja. Eszünkbe juttatja egész esztendőben elkövetett bűneinket, megbánjuk őket s másnap már megint megkezdődik egy új esztendő, a melynek vétkeiről majd megemlékezünk egy esztendő múltán.

Még jó volna, ha a faluzás valóban pihenés lenne. De nem azért vagyunk rossz diákok az életművészetekiskolájában, hogy éppen a nyaralást tudnánk kihasználni, a miből mégis kevesebb jut ki, mint a közönséges életből. Az első nagy hiba az, hogy éppen olyan unottan és érzéketlenül megyünk falura, ahogy a város kőbástyái közt ódöngünk. Nem tudjuk levetni a budapesti élet ezernyi nyűgét, kellemetlen impresszióját, sivár szellemét. Nem tudjuk a bundákkal együtt élehetlenségünket, blazirtságunkat, léhaságainkat s a külsőségek imadását is be-naftalinozni. Nem tudunk friss benyomásokra fogékony lelket magunkkal vinni. Pedig hát, lehet-e másképpen pihenni? Nyaralás! Valóban, nem egyéb nevet-

séges tékozlásnál az ilyen kirándulás. Ha pihenni akar az ember, mindenké- előtt a rendes életmódjának megváltoztatására van szükség. És ez az első, a mihez nem tud hozzászokni a budapesti közönség. Asszonyaink és leányaink Budakeszen meg Vörösváron is ugy be- fűzik a derekukat, mintha a Váci-utcára készülnének s a nehéz, elegáns selyem- ruhákat, a mikkel idehaza élesztgetik egymásban az irigységet, a viláért sem hagynák otthon! Fölfordulna a világ, ha nem söpörnék a kis sváb falucskákat szaharáját drága és kényes ruhájukkal.

Hogy a férfiak különbek volnának? No, azt éppen nem lehet mondani. Kártyázva utaznak haza a városból, elvég- zett dolguk után s ha vacsora után ta- lálkoznak, akkor folytatják a játékot. Ők itt sem ismernek más élvezetet, mint a kártyát meg a dohányt. A főséges erdő? Az éneklő madarak? A virágok? A hegyek? A csillagos ég? Ez mind nem hatja meg, nem érdekli őket. Ők is mindig budapestiek, akárhol vannak.

S aztán az az élehetlenség, az a gyá- moltalanság! Hogy kiszolgáltatja magát a budapesti közönség a kapzsi falusiak- nak! Hogy megsarcoltatja magát a több- nyire kezdetleges építkezésü és kezdet- leges berendezésü lakásokért! Hogy túri a paraszt házigazda durvaságát, hogy behajtja fejét a budakeszi kufárok tej- és zöldség-karteljének igájába! És egyá- lalában, milyen birkatürelemmel viseli el a kellemetlen háznép minden komizságát!

De hiába, mindenhol és minden dologban meg kell mutatnia a budapesti közönség- nek, hogy nem tudja magát senkivel sem közönségnek érezni, hogy neki minden

embertársa idegen, a kivel soha semmi akcióra nem egyesül, ha még ugy a saját bőrének a megmentéséről is van szó. Pedig ha egy kis összetartás volna az egy városból, sőt talán egy kerület- ből összeverődött közönségben, hogy rákoppantathatnának az elbizakodott házi zsarnokok körmére! Csakhogy, ugy lát- szik, ebbe is beletörődtek.

Van azután a pesti ember nyaralásá- nak még egy rettenetes része: a sáska- szerü vendéggárás. Rokonok, barátok, ismerősök, a kik idehaza sem meghívá- sokkal, sem megjelenésükkel nem szok- tak megtisztelni, el nem mulasztanak, hogy meg ne rontsák a vasárnapjaidat, a miket a magad módja szerint kellem- sen és nyugodtan tölthetnél. A reggeli vagy délelőtti vonat sereggestül hozza őket s a feleséged, leányod meg a sza- kácsnéd majd beleőrülnek, míg a nagy bankettel elkészülnek, nem is szólva a költségről, a mibe az ilyen nagy ebéd, uzsonna és vacsora kerül.

Mindenki, a ki nyaralt már a főváros környékén, tudhatja, hogy ez a leírás nem tuloz, hogy teljesen megegyezik a valóságos állapotokkal s így jogosan föl lehet tenni azt a kérdést; van-e valami értéke az ilyen nyaralásnak? Nem volna-e bölesebb dolog, ha az egyszerű falun, a

szabad természetben egyszerű, szabad és természetes életet élnének s a külsősége- ket, a léha fényüzést a pokolba dobnánk? S ha közös erővel emberségre tanítanánk svábjainkat, sőt elmagyarosítanánk a falvaikat? És végül, ha a vendégfogadás gyökeres reformját eszelnék ki? A pihenésnek s így a kellemes nyaralásnak is ez a helyes módja. A ki ezt végig csinálja, tapasztalni fogja, hogy a nya- ralás az egészségét is gyarapította, nem- csak az adósságait és gondjait.